

عنوان مقاله:

تجلی از دیدگاه جلال الدین محمد مولوی و ویلیام بلیک

محل انتشار:

سومین همایش متن پژوهی ادبی (نگاهی تازه به آثار مولانا) (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

سهیلا صلاحی مقدم - دانشیار دانشگاه الزهراء (س)

خلاصه مقاله:

تجلی یکی از مباحث عرفانی است و این تحقیق بر مبنای ادبیات مقایسه‌ای که شاخه‌ای از ادبیات تطبیقی است انجام گرفته است. جلال الدین محمد مولوی شاعر و عارف و متفکر ایرانی قرن هفتم هجری قمری (31 میلادی) و ویلیام بلیک شاعر و عارف و متفکر و نقاش انگلیسی قرن هجدهم و نوزدهم میلادی، ایده‌های قابل مطالعه‌ای درباره‌ی تجلی و انواع آن دارند. تجلی در مکتب مولانا به تجلی خداوند در دل و روح آدمی (جمالی، جلالی، اسمایی، صفاتی، شهودی...) و تجلی خداوند در کل عالم، مربوط می‌شود. تجلی در مکتب بلیک، به گستردگی مفهوم آن در عرفان مولوی نیست ولی نکته‌ی قابل توجه در دیدگاه او، همراهی تجلی با تخیل خلاقانه است. تخیل و انرژی از اصولتفکر و نظریه‌پردازی اوست و شعر، نثر، نقاشی و اسطوره‌های ویژه‌ی او را تحت الشعاع خود قرار داده است.

کلمات کلیدی:

عرفان تجلی، جلال الدین محمد مولوی، ویلیام بلیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/639680>

